

پاره کرده‌اند، یاد بگیرید و چیزی بر آن اضافه کنید شیوه‌های جدید، این جوری درست بشود خوب است».

- تلفیق لحن و شعر (۸ امتیاز): شناخت شعر و قالب‌های شعری (قصیده، غزل، مثنوی، رباعی و دو بیتی و ...)، وزن‌های هر قالب، صنایع و آرایه‌های شعری و همه و همه برای یک مداح امری ضروری است و باید به این نکته توجه کرد که هر شعر و قالبی دارای وزن و ریتم خاصی است و وزن‌های مختلف شعر جدا از معنایی که در آن نهفته است، تأثیر عاطفی متفاوتی دارند. هر قدر مداح با شعر و علوم مرتبط با آن آشنا باشد، بهتر و صحیح‌تر می‌تواند از ظرفیت صدای خود استفاده کند و با تغییر در لحن خود، نسبت به القای مفاهیم مورد نظر شاعر و فیض رسانی به مجلس، موفق‌تر عمل کند. تولید لحن و تن صداهای مختلف صدای مداح را زنده می‌کند و حق شعر را ادا می‌کند. وقتی از شجاعت حضرت علی (علیه‌السلام) گفته می‌شود باید با صدایی محکم و لحنی حماسی و صدایی درشت کلمات را ادا کرد. برای زبان حال باید خیلی احساسی و عاطفی کلمات را بیان کرد. بعضی فرازهای مرثیه باید دارای حزن و اندوه باشد.

ج) مدح یا مرثیه

- انتخاب اشعار و متن مناسب (۱۰ امتیاز): در خصوص انتخاب شعر و نثر مناسب باید به دو مورد توجه کرد. یکی به مناسبت خواندن، یعنی مداح، روضه یا مولودی ایام مسابقات را بخواند. همان‌گونه که در روایات آمده است، شیعیان واقعی کسانی هستند که با شادی و سرور اهل بیت (علیهم‌السلام) شاد و در غم و اندوه آنها محزون هستند و نکته دیگر که بسیار مهم است و ما در این اینجا به فرمایشات مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی) استناد می‌کنیم؛ ایشان می‌فرمایند: «مداح‌ها بدانند چه می‌خوانند و چه می‌گویند. امروز هم پول می‌دهند و می‌گویند به ابتدال بکشید و اسلام را قداح کنید و اهل بیت (علیهم‌السلام) را مورد مذمت قرار بدهید و شیعه را خراب کنید. مبدا